

ת"פ 61931/11/14 - מדינת ישראל נגד תדסה בסטוין

בית משפט השלום בחדרה

07 ינואר 2016

ת"פ 61931-11-14 מדינת ישראל נ' בסטוין
61950-11-14

לפני כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
תדסה בסטוין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גדי עלמו

ב"כ הנאשם: עו"ד אורית שלו

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירת איומים והגם שתחילה כפר הנאשם בעבירה שיוחסה לו, הוא חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום עוד בטרם נזקק בית המשפט לשמוע ראיות.

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 25.11.14 בשעת ערב, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של אבי המתלוננת, ממנה היה פרוד אותה עת, ואמר לו שיהרוג את בתו ואת משפחתו.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר באיומים המצויים ברף הגבוה, אשר פגעו בערך של הגנה על שלווה הפרט, וכי בנסיבות אלה על מתחם הענישה לנוע בין מאסר קצר לבין מאסר לתקופה של 18 חודשים בפועל, בהפנותו לפסיקה.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם אשר כולל הרשעה בעבירות זהות לרבות הרשעה בעבירה של אלימות פיזית כלפי אותה מתלוננת, ועתר להטלת מאסר באמצע המתחם שהציג לצד מאסר על תנאי, פיצויים וחתימה על התחייבות.

ב"כ הנאשם טענה שהטלת מאסר בפועל במקרה דנן תהא לא מידתית ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם, אשר באה

עמוד 1

כחלק מוויכוח סוער בין בני הזוג, בתקופה טעונה בחייהם, באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם, מעשה עליו הנאשם התחרט מיד לאחר אמירת הדברים ומתחרט עליו אף היום.

ב"כ הנאשם טענה כי היחסים בין בני הזוג השתנו מהקצה אל הקצה, כיום הם גרושים, המתלוננת איננה פוחדת ממנו, בנותיו קשורות אליו עד מאוד והוא מהווה גורם משמעותי בחייהם. כן הוסיפה כי הנאשם עובד בקביעות במקום עבודה מסודר ומפרנס את המשפחה שכן הוא משלם מזונות בעקביות, ומאסר ולו בעבודות שירות יכרות את מטה לחמה את המשפחה.

בהתייחס לעבר הפלילי טענה ב"כ הנאשם כי רוב הרשעותיו הקודמות של הנאשם ישנות, לרבות מבית המשפט לנוער, ולמעט ההרשעה משנת 2013 ניתן לראות כי במשך 7 השנים האחרונות, יחסיו עם המתלוננת הם בסך הכל יחסים נורמטיביים.

באשר להרשעה משנת 2013, טענה שמדובר בתקיפה שהתבטאה במשיכת התיק של המתלוננת מהכתף.

ב"כ הנאשם הפנתה לפס"ד אשר ניתן על ידי לפני כחצי שנה, וביקשה ללמוד ממנו לענייננו חרף השוני בין המקרים, ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות.

המתלוננת התייצבה אף היא בבית המשפט ומסרה כי כיום היא והנאשם גרושים, יש להם 2 בנות משותפות, והנאשם הינו אב למופת, משלם את המזונות בזמן ועוזר לה למרות המרחק הגיאוגרפי ביניהם (פרדס חנה-קרית מלאכי) והיום הם חברים.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מה שקרה, כי אם יוטל עליו מאסר בפועל זה יפגע לא רק בו אלא גם בבנותיו הקטנות, סיפר כי אביו עבר אירוע מוחי, נמצא בשיקום והוא זה שתומך בו, מסר כי יחסיו עם המתלוננת היום הינם תקינים, וביקש להתחשב בו.

לא אחת נקבע בפסיקה כי עבירת האיומים, פוגעת מעצם טיבה וטבעה בשלוות נפשו ובביטחונו של הקורבן, בפרט כאשר מדובר בבן משפחה. המציאות בה אנו חיים מלמדת כי אך כפסע בין האיום ובין מימושו ומשכך כבר נפסק כי נאשם, המאיים מפורשות בפגיעה בגוף ובנפש של אחר, חייב להבין כי בית המשפט יתייחס למעשיו בחומרה.

עם זאת, יש לזכור כי מתחם עונש הולם נקבע לא בהתאם לעבירה בה הורשע הנאשם אלא בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. לכן, לא מצאתי ללמוד מפסקי הדין אליהם ב"כ המאשימה.

ברע"פ 1293/08 דובר בנאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שאיים על בת זוגו שחיה בנפרד ממנו, עת החזיר את בתם המשותפת, על רקע סכסוך גירושין ממושך. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וכך גם בית המשפט העליון.

ברע"פ 7656/13 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של איומים, תקיפה והחזקת סכין בנסיבות של איומים על שכנו ותקיפתו שלא כבענייננו.

זה המקום לציין כי חיפוש במאגרי הפסיקה מעלה כי לרוב תיקים כגון דא מסתיימים בהסדרי טיעון ובמקרים בהם לא

הוצג הסדר טיעון בפני בית המשפט, שיקול הדעת של בתי המשפט רחב, כמו גם קשת הענישה, שנעה בין מאסר מותנה למאסר בפועל שיכול להגיע גם לתקופה של שנה, לפי סוג האיום, הרקע לו ומיהות המאויים.

לשם ההמחשה, אך לפני חודשים ספורים דנתי בעניינם של 2 נאשמים. האחד מהם, הורשע בעבירה של איומים כלפי אשתו, תוך שהוא אוחז בידו "דבר מה". הצדדים הציגו הסדר טיעון, בהתחשב בעובדה כי דובר באירוע חד פעמי בחיי בני הזוג, ביחסיהם התקינים של בני הזוג כיום ובהיות העבירה ברף הנמוך ולאור ההסדר גזרתי על הנאשם מאסר מותנה לתקופה של חודשיים למשך שנתיים (ת.פ 22678-05-13 מיום 11.6.15).

במקרה אחר, דנתי נאשם לאחר שמיעת ראיות בגין איומים כלפי אשתו וחמותו, למאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים (ת.פ 50916-07-13 מיום 25.6.15).

בעניינינו, מדובר באיומים כאשר בית המשפט לא נחשף למלוא הנסיבות בהן הן נאמרו, שכן הנאשם כאמור הודה בעובדות כתב האישום והורשע על פי הודאתו. בנסיבות אלה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם האירוע מושא כתב האישום נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל בן חודשים ספורים.

באשר לנסיבותיו של הנאשם, רואה לתת משקל לעמדתה של המתלוננת, אשר ציינה כי מערכת היחסים בינה לבין הנאשם הינה תקינה כיום וכי הוא קשור קשר עז לבנותיו הקטניות.

איני מתעלמת מעברו הפלילי של הנאשם, אולם סבורה כי במהלך השנים האחרונות אכן ניכר שיפור משמעותי במעורבותו הפלילית.

בהתחשב בכל האמור, וביתר טיעוני הצדדים לעונש, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי המתלוננת.

2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע משך 3 שנים מלעבור עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי המתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

**ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ו,
07/01/2016 במעמד הנוכחים.
טל תדמור-זמיר, שופטת**

